

Угода
про сприяння та взаємний захист інвестицій
між Урядом України та Урядом Держави Катар

Уряд України та Уряд Держави Катар (далі – "Договірні Сторони");
бажаючи посилити економічне співробітництво для взаємної вигоди
обох держав,

маючи намір створити і підтримувати сприятливі умови для здійснення
інвестицій інвесторами однієї Договірної Сторони на території держави іншої
Договірної Сторони,

визнаючи необхідність заохочувати та захищати ці інвестиції з метою
сприяння економічному процвітання держав обох Договірних Сторін,

погоджуючись, що справедливий і рівноправний режим інвестицій є
бажаним для підтримання стабільних умов здійснення інвестицій і
максимально ефективного використання економічних ресурсів,
домовились про таке:

Стаття 1
Визначення

Для цілей цієї Угоди і якщо не встановлено інше, наступні слова та
терміни мають відповідні значення:

1. Термін "інвестор" означає будь-яку фізичну або юридичну особу
однієї з Договірних Сторін:

а) термін "фізичні особи" означає у відношенні до будь-якої з Договірних
Сторін будь-яку фізичну особу, яка є громадянином України або Держави
Катар.

б) термін "юридична особа" означає у відношенні до будь-якої з
Договірних Сторін будь-яку юридичну особу, в тому числі підприємства,
установи, корпорації, фірми та бізнес-асоціації, що заснована, зареєстрована
або створена відповідно до законодавства держави цієї Договірної Сторони та
знаходиться на території тієї ж держави, з метою або без мети отримання
прибутку та незалежно, знаходиться вона в приватній чи державній власності
або під контролем;

Примітка: при цьому, юридичні особи включають уряди, офіційні
установи, органи влади, незалежні фонди, трасти та організації, створені або
організовані згідно з відповідним законодавством держав Договірних Сторін
або третьої сторони, у якій інвестор зазначений вище здійснює ефективний
контроль.

2. Термін "інвестиції" означає будь-який вид активів, інвестованих
інвестором однієї Договірної Сторони на території держави іншої
Договірної Сторони відповідно до законодавства останньої Договірної
Сторони, та, зокрема, але не виключно, включає:

а) рухоме та нерухоме майно, як і будь-які інші права власності,
такі як сервітути, гарантії, іпотека, порука та подібні права;

б) частки, акції, боргові зобов'язання юридичної особи або будь-які

інші аналогічні форми участі в юридичній особі;

с) права (вимоги) стосовно грошей або будь-якого виконання зобов'язань згідно з контрактом, що має економічну цінність;

д) права інтелектуальної та промислової власності, такі як авторські права, товарні знаки, патенти, технічні процеси, ноу-хау і гудвіл;

е) будь-які права економічного характеру, надані згідно з законом або договором, такі як концесії на розвідку, розробку, видобутку та використання природних ресурсів.

3. Термін "доходи" означає доходи від інвестицій та грошові суми, одержані від інвестицій та зокрема, хоча не виключно включатимуть, прибуток, дивіденди, відсотки, приріст капіталу, роялті та винагороди.

4. Термін "вільно використовувана валюта" означає вільно конвертовану валюту для здійснення платежів по міжнародних транзакціях відповідно до класифікації Міжнародного валютного фонду.

5. "Територія" означає:

а) стосовно України – сухопутну територію, територіальні води та повітряний простір над ними, виключну економічну зону та континентальний шельф за межами територіальних вод, над якими вона здійснює суверенні права та юрисдикцію;

б) стосовно Держави Катар – земля, внутрішні та територіальні води Держави Катар і їх дно та надра, а також повітряний простір над ними, та виключна економічна зона і континентальний шельф, у відношенні яких Держава Катар здійснює свої суверенні права та юрисдикцію відповідно до норм міжнародного права та національного законодавства.

6. Термін "законодавство Договірних Сторін" означає закони та нормативно-правові акти України та Держави Катар.

7. Будь-яка зміна форми, у якій активи інвестуються або реінвестуються, не впливає на їх кваліфікацію як інвестицій за умови, що така зміна не суперечить положенням цієї Угоди та законодавству держави Договірної Сторони, на території якої здійснюються інвестиції.

Стаття 2

Сфера застосування Угоди

Ця Угода застосовується до всіх інвесторів та інвестицій, здійснених інвесторами будь-якої Договірної Сторони на території держави іншої Договірної Сторони, що визнані такими відповідно до її законодавства, інвестовані до чи після набрання чинності цією Угодою, але не застосовуються до будь-яких спорів, що виникли до набрання чинності цією Угодою.

Стаття 3

Сприяння та захист інвестицій

1. Кожна Договірна Сторона, наскільки це можливо, заохочує та створює сприятливі умови для інвесторів іншої Договірної Сторони, для здійснення ними інвестицій на її території, і допускає такі інвестиції

відповідно до свого законодавства.

2. У разі допуску Договірною Стороною інвестиції на свою територію, відповідно до свого законодавства, вона надає дозволи у зв'язку з такими інвестиціями, а також у зв'язку із дотриманням ліцензійних угод і контрактів про технічну, комерційну або адміністративну допомогу. Кожна Договірна Сторона, відповідно до свого законодавства, у разі необхідності, прагнучиме видати необхідні дозволи, стосовно діяльності консультантів та інших кваліфікованих осіб, що мають іноземне громадянство.

3. Інвестиціям, здійсненим інвесторами будь-якої Договірної Сторони, у будь-який час надається справедливий та рівноправний режим, а також їм надається повний захист та безпека на території іншої Договірної Сторони.

4. Жодна Договірна Сторона не перешкоджатиме шляхом здійснення необґрунтованих або дискримінаційних заходів здійсненню, управлінню, утриманню, використанню, володінню або розпорядженню інвестиціями на своїй території інвесторами іншої Договірної Сторони.

Стаття 4 **Режим інвестицій**

1. Кожна Договірна Сторона на своїй території надає інвестиціям та доходам інвесторів іншої Договірної Сторони режим, що є не менш сприятливий, ніж той, який вона надає інвестиціям і доходам своїх власних інвесторів або інвестиціям та доходам інвесторів будь-якої третьої держави, залежно від того, який з них є більш вигідним для інвестора.

2. Кожна Договірна Сторона на своїй території надає інвесторам іншої Договірної Сторони стосовно управління, утримання, використання, володіння чи розпорядження їх інвестиціями, режим, який є справедливим і неупередженим і не менш сприятливим, ніж той, який вона надає своїм власним інвесторам.

3. Кожна Договірна Сторона на своїй території надаватиме інвесторам іншої Договірної Сторони режим не менш сприятливий, ніж той, який вона надає інвесторам будь-якої третьої держави.

4. Режим, наданий відповідно до пунктів 1, 2, та 3 цієї Статті не повинен тлумачитися так, щоб зобов'язати одну Договірну Сторону поширювати на інвесторів іншої Договірної Сторони та їх інвестиції вигоди будь-якого режиму, преференцій чи привілеїв, що впливають з:

а) її членства у будь-якій існуючій або майбутній зоні вільної торгівлі, митному союзу, економічному, спільному ринку, або валютному союзу або інших подібних міжнародних угодах, включаючи інші форми регіональної економічної організації, або

б) будь-якого міжнародного договору або угоди, які повністю або переважно стосуються оподаткування чи будь-якого внутрішнього законодавства, яке повністю або в основному стосується оподаткування.

Стаття 5

Експропріація та компенсація

1. Жодна з Договірних Сторін не вживає заходів з експропріації, націоналізації або будь-яких інших заходів, які мають аналогічні наслідки щодо інвестицій, які належать інвесторам іншої Договірної Сторони (далі – "експропріація"), крім випадку, коли заходи застосовуються в суспільних інтересах, на недискримінаційній основі відповідно до законодавства держави Договірної Сторони, яка здійснює експропріацію і після сплати ефективної та адекватної компенсації. Розмір такої компенсації повинен відповідати ринковій вартості експропрійованих інвестицій на дату експропріації або на дату, коли про майбутню експропріацію стало відомо, в залежності від того, що відбулося раніше (далі – "дата оцінки").

2. Така ринкова вартість виражається у вільно використовуваній валюті на вибір інвестора, за ринковим обмінним курсом, що діє на дату оцінки. Компенсація виплачується без затримки, є ефективною і переводиться у вільно використовувану валюту, визначену за вибором інвестора. Компенсація включає також відсотки нараховані за шестимісячною ставкою LIBOR з дати експропріації до дати платежу.

3. У випадку коли Договірна Сторона експропріює активи компанії, яка зареєстрована або утворена відповідно до законодавства, у будь-якій частині її власної території, і в якій інвестори іншої Договірної Сторони володіють часткою, вона повинна забезпечити застосування положень цієї статті таким чином, щоб гарантувати адекватну та ефективну компенсацію стосовно їх інвестицій таким інвесторам іншої Договірної Сторони, які є власниками цих часток.

4. Інвесторам будь-якої з Договірних Сторін, які зазнають втрати їх інвестиції на території іншої Договірної Сторони в результаті війни або іншого збройного конфлікту, режиму надзвичайного стану, революції, повстання або бунту, надається щодо реституції, відшкодування, компенсації або іншого врегулювання режим, не менш сприятливий, ніж той, який надається власним інвесторам або інвесторам будь-якої третьої держави залежно від того який є більш сприятливим для інвестора.

5. Виплати, що виникають, переводяться без затримки у вільно використовувану валюту за вибором інвестора за ринковим курсом обміну.

Стаття 6

Перекази

1. Кожна Договірна Сторона дозволяє рух доходів від усіх інвестицій, зроблених інвестором іншої Договірної Сторони на своїй території і дозволяє вільний переказ усіх коштів інвесторів іншої Договірної Сторони, пов'язаних з інвестиціями на її території, без затримок і на недискримінаційній основі. Такі кошти будуть включати, але не обмежуватимуться:

а) капітал та додаткові суми капіталу, використовуваного для підтримки і збільшення інвестицій;

- b) доходи;
- c) доходи від продажу своїх акцій;
- d) доходи, одержаних інвесторами в разі продажу або часткового продажу, або ліквідації;
- e) платежі, що впливають з ухвал та рішень по урегулюванню спорів;
- f) компенсації відповідно до статті 5 цієї Угоди.

2. Перекази в рамках цієї Угоди здійснюються без затримки в будь-якій вільно використовуваній валюті, в якій інвестиція була здійснена або в іншій вільно використовуваній валюті обраній інвестором, за ринковим курсом, що діє на дату переказу.

3. Договірні Сторони зобов'язуються надавати переказам зазначеним в пунктах 1 і 2 цієї статті, режим не менш сприятливий, ніж той, який надається переказам, що впливають з інвестицій, зроблених будь-якою третьою державою.

Стаття 7 **Суброгація**

1. Якщо одна Договірна Сторона або уповноважений нею орган гарантував будь-які відшкодування від некомерційних ризиків стосовно інвестиції будь-якому з її інвесторів на території іншої Договірної Сторони, і зробив платіж таким інвесторам у зв'язку із вимогою в рамках цієї Угоди, інша Договірна Сторона погоджується, що перша Договірна Сторона або уповноважений нею орган має право в силу суброгації реалізовувати права і подавати вимоги таких інвесторів. Суброговані права або вимоги не повинні перевищувати початкових прав або вимог таких інвесторів.

2. У разі суброгації, як це визначено в пункті 1 цієї статті, інвестор не має права подавати відповідний позов, якщо він не уповноважений на це Договірною Стороною або уповноваженим нею органом.

Стаття 8 **Відмова у перевагах**

Наступним повідомленням Договірна Сторона може відмовити у наданні переваг цієї Угоди:

a) інвесторові іншої Договірної Сторони, який є юридичною особою такої Договірної Сторони, а також інвестиціям такого інвестора, якщо така юридична особа перебуває у власності або під контролем інвесторів третьої сторони і Договірна Сторона, що відмовляє, не підтримує дипломатичні відносини з такою третьою стороною;

b) інвесторові іншої Договірної Сторони, який є юридичною особою такої іншої Договірної Сторони, а також інвестиціям такого інвестора, якщо інвестор не – Договірної Сторони володіє або контролює юридичну особу, а така юридична особа не має значної комерційної діяльності на території іншої Договірної Сторони;

c) юридичним особам іншої Договірної Сторони, які є у володінні або

контролюються особами чи підприємствами Договірної Сторони, в якій було зроблено інвестицію.

Стаття 9

Вирішення спорів між Договірною Стороною та інвестором іншої Договірної Сторони

1. Будь-який юридичний спір відповідно до положень цієї Угоди, що виникає безпосередньо з приводу інвестицій між однією Договірною Стороною і інвестором іншої Договірної Сторони вирішується дружнім шляхом між ними.

2. Якщо такі спори не можуть бути врегульовані відповідно до положень пункту 1 цієї статті, протягом шести (6) місяців з дати, коли було надіслано до компетентного державного органу Договірної Сторони письмове звернення про врегулювання, яке містить інформацію стосовно предмету спору, будь-яка сторона спору може передати на свій вибір врегулювання спору до:

а) відповідного суду приймаючої Договірної Сторони для прийняття рішення; або

б) Міжнародного центру по врегулюванню інвестиційних спорів, створеного відповідно до Конвенції про порядок вирішення інвестиційних спорів між державами та іноземними особами, вчиненої у Вашингтоні 18 березня 1965 року; або

с) Арбітражного Трибуналу *ad hoc*.

Після того, як Сторона спору обрала один із вище зазначених шляхів вирішення спору, вона не може обрати інші два шляхи.

3. Арбітражний Трибунал *ad hoc*, зазначений у пункті 2 (с), утворюється наступним чином:

а) кожна із Сторін у спорі призначає одного арбітра і два призначених таким чином арбітри обирають за взаємною згодою третього арбітра, який повинен бути громадянином третьої країни та виступати в якості Голови Арбітражного Трибуналу. Всі арбітри повинні бути призначені протягом (2) двох місяців з дати повідомлення однією Стороною іншій Стороні про свій намір передати спір до арбітражу.

б) якщо терміни, зазначені в пункті 3 (а), не були дотримані, будь-яка із Сторін, за відсутності будь-якої іншої угоди, запрошує Генерального секретаря чи Заступника Генерального секретаря Постійної палати третейського суду в Гаазі зробити необхідні призначення.

с) Арбітражний Трибунал *ad hoc* приймає свої рішення більшістю голосів. Ці рішення є остаточними і юридично обов'язковими для Сторін та приймаються у відповідності із положеннями Нью-Йоркської Конвенції про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень 1958 року. Ці рішення приймаються у відповідності до та згідно з наступним порядком: по-перше, положень цієї Угоди, по-друге – принципів міжнародного права, і по-третє – законодавства приймаючої Договірної Сторони. Якщо Арбітражний Трибунал не прийме іншого рішення, відповідно до особливих обставини, кожна Сторона в спорі несе витрати на її представництво при арбітражному

розгляді; винагороду арбітрів та інші витрати покриваються в рівних частках Сторонами в спорі.

d) Арбітражний Трибунал надає роз'яснення свого рішення, а також надає обґрунтування та підстави прийняття свого рішення на прохання будь-якої із Сторін. Якщо Сторони не домовились про інше, місцем проведення арбітражу є місцезнаходження Постійної палати третейського суду в Гаазі (Нідерланди).

З урахуванням вищевикладеного, Арбітражний Трибунал застосовує Арбітражний регламент Комісії Організації Об'єднаних Націй з права міжнародної торгівлі (ЮНСІТРАЛ), 1976.

4. Інвестор має право передати спір на розгляд відповідно до пункту 2 цієї Статті, якщо минуло не більш ніж (5) п'ять років з дати, коли інвестор мав повну змогу дізнатися про виникнення обставин, які спричинили такий спір.

Стаття 10

Врегулювання спорів між Договірними Сторонами

1. Обидві Договірні Сторони намагаються добросовісно та шляхом взаємного співробітництва досягати справедливого та швидкого врегулювання будь-якого спору між ними стосовно тлумачення та виконання цієї Угоди. В зв'язку з цим, обидві Договірні Сторони погоджуються проводити прямі переговори з метою досягнення такого врегулювання. Якщо цей спір не було врегульовано протягом (6) шести місяців з дати подання вимоги будь-якою Договірною Стороною, він може бути переданий за вимогою будь-якої Договірної Сторони до Арбітражного Трибуналу, що складається з трьох членів.

2. Протягом (2) двох місяців з дати отримання зазначеної вимоги кожна Договірна Сторона призначає по одному арбітру і два арбітра призначені таким чином протягом (2) двох місяців за погодженням обох Договірних Сторін обирають громадянина третьої держави Головою Арбітражного Трибуналу.

3. Якщо протягом періодів, зазначених в пункті 2 цієї статті, необхідні призначення не були зроблені, будь-яка Договірна Сторона може, за відсутності іншої домовленості, запросити Голову Міжнародного Суду ООН зробити необхідні призначення. Якщо Голова є громадянином будь-якої з Договірних Сторін або з інших причин не може виконати вказану функцію, запрошується Заступник Голови зробити необхідні призначення. Якщо з'ясується, що Заступник Голови є громадянином держави будь-якої Договірної Сторони або з інших причин також не може виконати вказану функцію, член Міжнародного Суду ООН, наступний за старшинством, який не є громадянином держави будь-якої Договірної Сторони, буде запрошується зробити необхідні призначення.

4. Арбітражний Трибунал приймає свої рішення більшістю голосів. Такі рішення є остаточними і обов'язковими для обох Договірних Сторін. Кожна Договірна Сторона несе витрати відносно свого члена Арбітражного Трибуналу та свого представництва в арбітражному

судочинства; витрати відносно Голови та інші витрати покриваються в рівних частинах обома Договірними Сторонами. Арбітражний Трибунал визначає свою власну процедуру.

5. Якщо інше не погоджено між Договірними Сторонами, місцем проведення арбітражу є місцезнаходження Постійної палати третейського суду в Гаазі (Нідерланди).

6. Всі вимоги мають бути подані та всі слухання мають бути закінчені протягом (6) шести місяців з дати призначення третього члена, якщо не домовлено про інше. Арбітражний Трибунал виносить свої рішення протягом (2) двох місяців з дати остаточного обміну письмовими поданнями чи дати закінчення розгляду спору залежно від того, що відбувається пізніше.

7. Не дозволяється передавати спір до Арбітражного Трибуналу відповідно до положень цієї статті, якщо цей спір був поданий до іншого Арбітражного Трибуналу відповідно до положень статті 9, і якщо цей спір знаходиться на розгляді такого Арбітражного Трибуналу.

Стаття 11

В'їзд та тимчасове перебування персоналу

Договірна Сторона відповідно до законодавства своєї держави, що застосовується стосовно в'їзду та тимчасового перебування іноземців, дозволятиме фізичним особам іншої Договірної Сторони та іншим особам, призначеним чи найнятим інвесторами іншої Договірної Сторони, в'їжджати та перебувати на її території з метою здійснення діяльності, пов'язаною з інвестиціями.

Стаття 12

Положення про більш сприятливий режим

1. Якщо законодавство однієї з Договірних Сторін або зобов'язання за чинним міжнародним правом, або встановлені в майбутньому між Договірними Сторонами, на додаток до цієї Угоди містять положення, загальні або конкретні, що дають інвестиціям інвесторів іншої Договірної Сторони режим більш сприятливий, ніж це передбачено цією Угодою, такі положення повинні в тій мірі, в якій вони є більш сприятливими для інвесторів, переважати над цією Угодою.

2. Кожен раз, коли режим, наданий однією Договірною Стороною інвесторам іншої Договірної Сторони, відповідно до її законодавства або інших положень конкретного договору або інвестиційного дозволу або угоди, є більш сприятливим, ніж передбачено цією угодою, застосовується більш сприятливий режим.

Стаття 13

Внесення змін

Будь-які зміни до цієї Угоди повинні бути зроблені на основі взаємної письмової згоди Договірних Сторін. Такі зміни оформлюються у вигляді

окремого документу, і становлять невід'ємну частину цієї Угоди та набувають чинності відповідно до положень статті 14 цієї Угоди.

Стаття 14

Набрання чинності, термін дії та припинення дії

1. Ця Угода набирає чинності з дати отримання Договірними Сторонами останнього письмового повідомлення про виконання ними внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання чинності цією Угодою. Ця Угода залишається чинною на початковий період в десять (10) років та продовжує залишатись чинною на аналогічний період або періоди, якщо тільки будь-яка Договірна Сторона не повідомить у письмовій формі дипломатичними каналами іншу Договірну Сторону про свій намір припинити дію цієї Угоди принаймні за один (1) рік до дати припинення або закінчення початкового строку її дії.

2. Стосовно інвестицій, здійснених до дати отримання повідомлення про припинення дії цієї Угоди, положення цієї Угоди продовжують діяти протягом (10) десяти років з дати припинення дії цієї Угоди.

НА ПОСВІДЧЕННЯ ЧОГО ті, що підписалися нижче, належним чином на те уповноважені відповідними Урядами, підписали цю Угоду.

Учинено в м.Доха "20" березня 2018 року в двох оригінальних примірниках, кожний українською, арабською та англійською мовами, при цьому всі тексти є рівно автентичними. У разі виникнення розбіжностей у тлумаченні переважну силу матиме текст англійською мовою.

За Уряд України

За Уряд Держави Катар

